

Til lovforslag nr. L 245. Betænkning afgivet af Skatte- og Afgiftsudvalget den 26. maj 1989

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove

(Anparter)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af disse spørgsmål og skatteministerens besvarelse heraf er optrykt som bilag til denne betænkning.

Udvalget har endvidere modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

Blaabjerg Kommune,
 Dansk Anparts Investering A/S,
 Dansk Energi Management A/S,
 Danske Vindkraftværker,
 Djernæs, Eivind, Mariager,
 DMK-Holding A/S,
 First Decision,
 Foreningen af Danske Vindmøllefabrikanter/FDV,
 Foreningen af Halmleverandører på Bornholm,
 Foreningen af Jernskibs- og Maskinbyggerier i Danmark, Skibsværftsforeningen,
 Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, JME Byg A/S,
 Mercandia Kommanditisternes Repræsentantskab, Rådet,
 Mercandia Rederierne v. Per Henriksen, Nielsen, Søren Lange, Nørre Nebel, og Nordsø Ferieland.

Skatteministerens kommentarer til nogle af disse henvendelser er optrykt som bilag til betænkningen.

Der er af skatteministeren og af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Det Konservative Folkepartis, Venstres og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) kan på nuværende tidspunkt ikke tage endelig stilling til lovforslaget.

Mindretallet finder, at behandlingen i udvalget har været lemfældig og utilstrækkelig. Således fremkom ministerens ændringsforslag få minutter før betænkningens afgivelse blev besluttet af udvalgets flertal. For SF, der er tilhænger af dette indgreb, er det helt utilfredsstillende, at vi ikke ved, om stoppet for anpartsfiduser bliver et reelt stop for vindmøller, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. 1-4 og 7-9 samt ministerens kommentarer til henvendelser fra Foreningen af Danske Vindmøllefabrikanter og Danske Vindkraftværker, der er optrykt som bilag til denne betænkning. På dette mangelfulde grundlag er det således umuligt at tage stilling til lovforslaget.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) mener, at ét af (skatte)lovgivningens vigtigste formål i disse år er at tilskynde til fremtidsrettede investeringsopgaver. Derfor skal den, der iværksætter noget sådant, have en let skattegang på Jord. Det foreliggende lovforslag drejer sig først og fremmest om nyskabelser, der ikke løftes af én enkelt, men af samvirker mellem for eksempel 100 med hver én procent. Disse hundrede vil lovforslaget ka-

nøfle, fordi de tre regeringspartier som sædvanlig først og fremmest er betændte med kortsynet og aldeles uforstandig socialistificeret jantemisundelighed. Da dette dominerer langt det meste af forslaget, indstiller Fremskridtspartiet dette til *forkastelse* ved 3. behandling.

Partiet havde gerne stillet masser af detaljerede, udførligt motiverede ændringsforslag, og så selv om ministerens forhåndsforbrødring med socialisterne ville gøre det udsigtsløst at få disse ændringsforslag vedtaget, men der har ikke været fornøden tid til at udforme mere end nedennævnte ændringsforslag nr. 8, 10 og 11, som indstilles til vedtagelse.

Hvad angår ministerens ændringsforslag stemmer Fremskridtspartiet imod nr. 1-4 og for nr. 5, 6, 7, 9 og 12.

Et *tredje mindretal* (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *fjerde mindretal* (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) vil ved 2. behandling redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF, FP og CD):

Til § 1

1) Det under *nr. 1* foreslåede § 4, *stk. 1, nr. 10*, affattes således:

»10) indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed, når antallet af ejere er større end 10 og den skattepligtige ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang.«

2) I det under *nr. 3* foreslåede § 13, *stk. 6*, affattes 1. og 2. *pkt.* således:

»Underskud i almindelig eller særlig indkomst fra en virksomhed, som nævnt i § 4, *stk. 1, nr. 10* eller 12, skal fratrækkes i samme indkomstårs positive særlige eller almindelige indkomst fra virksomheden. Et resterende underskud i almindelig eller særlig indkomst kan ikke fratrækkes i den skattepligtiges øvrige almindelige eller særlige indkomst, men fremføres til modregning i positiv almindelig eller

særlig indkomst i et senere indkomstår fra samme virksomhed.«

Til § 3

3) I den under *nr. 2* foreslåede § 29, *stk. 1*, affattes 1. *pkt.* således:

»Har en selvstændig erhvervsvirksomhed flere end 10 personer som ejere, hvoraf nogle ejere ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang, skal virksomheden for sidstnævnte ejere udarbejde et fælles skatteregnskab efter skattelovgivningens almindelige regler.«

4) I det under *nr. 2* foreslåede § 29, *stk. 1*, affattes 3. *pkt.* således:

»Afskrivninger og nedskrivninger skal foretages med samme satser for de pågældende ejere, jf. dog *stk. 3, 2. pkt.*«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF og CD):

5) I det under *nr. 2* foreslåede § 29, *stk. 3*, affattes 2. *pkt.* således:

»Det gælder dog ikke for afskrivningsgrundlag og afskrivningssatser, hvis den skattepligtige har afskrevet forskelligt fra de øvrige ejere.«

Til § 4

6) I det under *nr. 2* foreslåede § 8 S, *stk. 3*, ændres »1. februar« til: »1. maj«.

Nye paragraffer

7) Efter § 5 indsættes som nye paragraffer:

»§ 01

I lov om investeringsfonds, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 12. december 1988, ophæves § 3, *stk. 8*.

§ 02

I lov om indskud på etableringskonto, jf. lovbekendtgørelse nr. 759 af 12. december 1988, ophæves § 7 B, *stk. 2*«

Til § 6

Af et *mindretal* (FP):

Bet. o. lovf. vedr. forskellige skattelove

8) I *stk. 2* (2 steder), *stk. 5* (4 steder), *stk. 6* og *stk. 7* ændres »1989« til: »1999«.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF og CD):

9) *Stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2. §§ 1 og 2* har virkning for indkomst fra selvstændig erhvervsvirksomhed, når den skattepligtige anskaffer virksomheden den 12. maj 1989 eller senere. Har den skattepligtige anskaffet en del af virksomheden før den nævnte dato, har §§ 1 og 2 ikke virkning for indkomst fra denne del af virksomheden. §§ 1 og 2 har endvidere virkning for indkomst fra selvstændig erhvervsvirksomhed, når den skattepligtige har anskaffet virksomheden eller en del heraf før den 12. maj 1989 og virksomheden på denne dato eller senere anskaffer aktiver eller overtager anden virksomhed, uden at dette er nødvendigt for virksomhedens fortsatte drift. En overgang af virksomheden til et dødsbo efter ejeren eller dennes ægtefælle, udlæg til en arving, ægtefælle eller legatar fra et dødsbo eller udlevering af dødsbo til længstlevende ægtefælle til hensiddent i uskiftet bo anses ikke som anskaffelse efter bestemmelserne i dette stykke.«

Af et *mindretal* (FP):

10) I *stk. 4* ændres »§§ 3 og 4« til: »§ 3, nr. 1«.

11) I *stk. 4* indsættes som 2. *pkt.*:

»§ 3, nr. 2, og § 4 har virkning fra og med indkomståret 1999.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF og CD):

12) *Stk. 7* affattes således:

»§ 5, nr. 2, og §§ 01 og 02 har virkning for aktiver, der anskaffes den 12. maj 1989 eller senere.«

Bemærkninger

Til nr. 1

I lovforslaget er betingelsen om anpartshaverens personlige arbejdsindsats i virksomheden formuleret således, at indkomsten er omfattet,

når den skattepligtige kun deltager i virksomhedens drift i uvæsentligt omfang.

Ifølge ændringsforslaget er betingelsen om anpartshaverens personlige arbejdsindsats formuleret således, at indkomsten er omfattet af lovforslaget, såfremt den skattepligtige ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang.

Det præciseres hermed, at en anpartshaver, der slet ikke deltager i virksomhedens drift, også omfattes af lovforslaget.

Til nr. 2

Efter § 9, *stk. 3*, i lov om særlig indkomstskat m.v. kan en skattepligtig negativ særlig indkomst fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst.

Med ændringsforslaget præciseres, at en negativ særlig indkomst også omfattes af underskudsbegrænsningen i den foreslåede bestemmelse til personskatlovens § 13, *stk. 6*. Dette indebærer, at negativ særlig indkomst fra anpartsvirksomheden ikke kan modregnes efter reglerne i lov om særlig indkomstskat m.v. i almindelig indkomst.

Efter ændringsforslaget skal der ske modregning af underskud i almindelig eller særlig indkomst i positiv særlig eller almindelig indkomst fra virksomheden i samme indkomstår. Bestemmelsen skal ses i lyset af, at et resterende underskud herefter ikke kan modregnes i den skattepligtiges øvrige indkomst, men fremføres til modregning i et senere indkomstårs positive almindelige eller særlige indkomst fra samme virksomhed.

I det omfang, der efter modregning af f.eks. et underskud i almindelig indkomst i samme indkomstårs positive særlige virksomhedsindkomst fremkommer en resterende negativ indkomst, skal denne modregnes i positiv virksomhedsindkomst i et senere indkomstår, hvad enten den positive indkomst er almindelig eller særlig indkomst. Tilsvarende gælder, såfremt der for det pågældende indkomstår er en negativ særlig virksomhedsindkomst.

Bestemmelserne gælder både ved ophør af den fælles anpartsvirksomhed (anpartsprojektet) og ved anpartshaverens afståelse af en anpart. Herefter vil det være muligt at modregne tidligere års underskud i positiv indkomst i form af avance ved afståelse af anpartsvirksomhedens aktiver.

Til nr. 3

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 1. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 4 og 5

Med ændringsforslagene præciseres, at i tilfælde, hvor den skattepligtige har et afskrivningsgrundlag, der er forskelligt fra de øvrige, skal den pågældende ikke bruge det fælles skateregnskab for hverken afskrivningsgrundlaget eller afskrivningssatser. Den skattepligtige kan i disse tilfælde selv vælge afskrivningssatser for anpartsvirksomhedens aktiver.

Til nr. 6

Det foreslås, at fristen for indberetning af det fælles skateregnskab til skattemyndighederne ændres fra den 1. februar til den 1. maj. Herved får revisorer m.fl. mere tid til at udarbejde regnskaberne i anpartsvirksomhederne.

Til nr. 7 og 12

Efter lovforslagets § 5, nr. 2, foreslås leasingreglerne ophævet. Efter investeringsfundslovens § 3, stk. 8, kan henlæggelser til investeringsfunds ikke anvendes til forlods afskrivning på aktiver, der er omfattet af afsnit V A i afskrivningsloven. Efter etableringskontolovens § 7 B, stk. 2, anses anskaffelse af aktiver, der er omfattet af samme afsnit i afskrivningsloven, ikke som etablering og berettiger derfor heller ikke til forlods afskrivning på de nævnte aktiver.

I konsekvens af den foreslåede ophævelse af leasingreglerne kan ovennævnte bestemmelser ligeledes ophæves.

Det foreslås, at ophævelsen af de nævnte bestemmelser har virkning for aktiver, der anskaffes den 12. maj 1989 eller senere.

Til nr. 8 og 11

Opnår Fremskridtspartiet flertal i Folketinget fra og med 1993, vil indkomstkatten være endeligt afviklet i 1999, og det foreliggende forslag vil herefter ingen skade gøre.

Til nr. 9

Lovforslagets § 6, stk. 2 og 7, er med ændringsforslaget affattet på ny.

Efter lovforslaget udgør alle anparter tilhørende en anpartshaver i f.eks. samme kommanditselskab én virksomhed for anpartshaveren. Det indebærer f.eks., at for en anpartshaver, der har anskaffet en anpart før den 12. maj 1989 og en anpart den 12. maj 1989 eller senere i samme virksomhed, vil begge anparter udgøre én virksomhed.

Med ændringsforslaget præciseres det, at i disse tilfælde vil anparterne blive betraget som to andele i samme virksomhed. Den anpart, der er anskaffet før den 12. maj 1989, vil dog fortsat blive beskattet efter gældende regler, mens den anpart, der er anskaffet den 12. maj 1989 eller senere, vil blive omfattet af lovforslagets bestemmelser om kapitalindkomstbeskatning og underskudsbegrænsning.

Ændringsforslaget til § 6, stk. 2, indeholder også en bestemmelse, der muliggør succession i afdødes anpart.

Efter de gældende regler er der ikke hjemmel til at lade arvinger og legatarer succedere i afdødes anpart, ligesom afdødes ægtefælle ved hendsiden i uskiftet bo heller ikke kan overtage afdødes anpart, uden at det efter lovforslaget bliver betragtet som en anskaffelse.

Endvidere vil gældende regler føre til, at en anpart, der udlægges længstlevende ægtefælle i forbindelse med skifte af uskiftet bo, anses for en nyanskaffelse efter lovforslaget.

Ændringsforslaget går ud på at undtage anskaffelse af anparter i ovennævnte situationer, således at anskaffelse i disse situationer ikke anses for at have fundet sted. Afgørende for, om lovforslagets regler finder anvendelse, vil herefter være, hvornår afdøde anskaffede virksomheden.

Til nr. 10

Før ligningslovens § 28 blev vedtaget af Folketinget den 21. september 1974, påviste Fremskridtspartiet reglens urimelighed, jf. Folketingstidende 1973-74 (2. samling), forhandlingerne sp. 8539-8541 og Tillæg B sp. 1656.

Fremskridtspartiet har fortsat en sej kamp efter disse retningslinier, se f.eks. L 38 af 17. december 1975 og L 182 af 16. april 1982 om ændringer i ligningsloven, jf. nærmere henholdsvis Folketingstidende 1975-76, forhandlingerne sp. 1631-1654, 3296-3309 og 3625-3630

samt Tillæg A sp. 989-990 og Tillæg B sp. 159-160, og Folketingstidende 1981-82 (2. samling), Tillæg A sp. 4473 og forhandlingerne sp. 7318.

Senest demonstrerede Folketingets øvrige partier deres kærlighed til ligningslovens § 28 den 11. november 1987, da Folketinget, se Folketingstidende 1987-88 (1. samling), forhandlingerne sp. 1684 ff., nedsablede Fremskridts-

partiets L 34 af 27. oktober 1987, hvis ordlyd var fuldstændig identisk med det, skatteministeren nu foreslår som § 3, nr. 1, i nærværende lovforslag.

Fremskridtspartiet er glad for, at vi nu for vel hundredeogsyttende gang oplever, at folketingsflertallet tyvstjæler et Fremskridtsforslag og fremsætter det, som om det var vokset i de gamle partiers egen urtegård.

Aagaard (KF) Else Theill Sørensen (KF) Pernille Sams (KF)

Svend Heiselberg (V) nfm. Skrumsager Skau (V) Glistrup (FP) Elisabeth Arnold (RV)

Bente Juncker (CD) Kofod-Svendsen (KRF) Helen Beim (S) Erling Christensen (S)

Pia Gjellerup (S) Klaus Hækkerup (S) Henning Nielsen (S)

Stavad (S) fmd. Bjørn Poulsen (SF) Jens Thoft (SF)

Bilag 1

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål 1:

Får det konsekvenser for danske vindmøller med over 10 ejere, at renteudgifter ikke længere vil kunne fradrages i anden form for indkomst, idet vindmøller ikke indtjener skattepligtig indkomst, da de alene leverer energi til vindmøllejerne som el-forbrugere?

Svar:

Efter at have drøftet spørgsmålet med energiministeren, skal jeg oplyse følgende:

Efter lovforslagets § 1, nr. 1, beskattes indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed, når antallet af ejere er større end 10 og den skattepligtige kun deltager i virksomhedens drift i uvæsentligt omfang, som kapitalindkomst. Efter lovforslagets § 1, nr. 3, kan et skattemæssigt underskud ikke fratrækkes i den skattepligtiges øvrige indkomst, men kun fremføres til modregning i positiv indkomst i et senere indkomstår fra samme virksomhed.

I de fastsatte skatteregler for vindmøller (SD-cirkulære 1987-11) sondres der mellem vindmøller, der kun producerer elektricitet til privat brug, og vindmøller, der producerer elektricitet erhvervmæssigt. Producerer en vindmølle ikke væsentlig mere elektricitet, end ejeren forbruger, holdes indtægter og udgifter, herunder afskrivning, uden for indkomstopgørelsen.

En uvæsentlig nettoudbetaling fra elværket for den leverede elektricitet anses at reducere de udgifter, der ikke er fradragsberettigede, og er dermed skattefri. Hvis nettoudbetalingen fra elværket udgør mere end 10 pct. af værdien af ejerens private elektricitetsforbrug, foreligger der normalt erhvervmæssig produktion. I så fald indtægtsføres betalingen for den solgte strøm (med fradrag af udgifter til ejerens eget forbrug) og der kan foretages forholdsmæssigt fradrag for driftsomkostninger, herunder afskrivninger.

Ovennævnte regler gælder kun for ejere, der bor inden for forsyningsområdet for det sel-

skab, der aftager strømmen, eller i samme kommune, hvori vindmøllen etableres, eller inden for en afstand af 10 km fra vindmøllen. Hvis bopælskravet ikke er opfyldt, behandles vindmølleledriften efter de almindelige regler om opgørelse af overskud fra erhvervmæssig virksomhed.

Ejes vindmøllen af flere personer i forening, f.eks. et interessentskab, gælder ovennævnte regler tilsvarende. Afgørelsen af, om der er tale om en erhvervmæssigt drevet vindmølle eller en privat vindmølle, skal foretages for hver enkelt ejer.

En vindmølle, der ejes af mere end 10 personer, og som ikke producerer væsentlig mere strøm, end ejerne forbruger, jf. ovenfor, anses ikke for selvstændig erhvervsvirksomhed for de pågældende ejere. Disse vindmølleejere berøres derfor ikke af lovforslaget. For renteudgifter på et lån optaget af den enkelte vindmølle-ejer til finansiering af vindmøllekøbet eller lån optaget af vindmøllelauget, f.eks. et fælles kreditforeningslån, vil der for den enkelte vindmølle-ejer være fradragsret efter skattelovgivningens almindelige regler som for andre renteudgifter på private lån.

Driver ejerne af en vindmølle, der ejes af flere end 10 personer, møllen erhvervmæssigt, vil de pågældende ejere blive omfattet af lovforslaget, såfremt der kun er tale om uvæsentlig arbejdsindsats i virksomhedens drift. I disse tilfælde vil et skattemæssigt underskud inkl. renteudgifter, som ejerne hæfter fælles for, fra en vindmøllevirksomhed, der anskaffes den 12. maj 1989 eller senere, ikke kunne modregnes i anden indkomst hos vindmølleejeren, men kun kunne fremføres til modregning i senere positiv indkomst fra samme vindmøllevirksomhed.

Spørgsmål 2:

Kan ministeren bekræfte, at bestemmelsen i § 1, nr. 2, betyder, at udlejning gennem en virksomhed, hvor alle aktiver har under 10 ejere,

men hvor det samlede antal ejere overstiger 10, vil være omfattet af bestemmelsen?

Svar:

Efter forslaget § 1, nr. 2, beskattes indkomst fra udlejningsvirksomheder som kapitalindkomst, når udlejningen sker gennem en virksomhed, som formidler udlejning af aktiver for mere end 10 ejere. Det gælder uanset antallet af ejere af det enkelte aktiv. Afgørende for, om indkomsten omfattes, er således, om virksomheden formidler udlejning af aktiver for over 10 personer. I tilfælde, hvor alle aktiver, som en virksomhed formidler udlejning af, har under 10 ejere pr. aktiv, vil indkomsten således være omfattet, når blot det samlede antal ejere af alle aktiver, som virksomheden formidler udlejning af, overstiger 10.

Spørgsmål 3:

Ministerens kommentar udbedes til omstående artikel i Det Fri Aktuelt 16. maj 1989. Specielt udbedes ministerens vurdering af, hvorvidt den danske vindmølleindustri vil kunne klare sig på verdensmarkedet uden ændring af L 245.

Spørgsmål 4:

Hvilke initiativer påtænker ministeren til sikring af dansk vindmølleindustri fortsatte vækst og eksistens?

Svar:

Spørgsmålene overvejes for tiden i Energiministeriet.

Spørgsmål 7:

Anser skatteministeren det for unaturligt, at langsigtede virksomheder i de første indarbejdesår – forventet eller overraskende – giver underskud, og hvordan definerer ministeren nærmere i relation til denne problemstilling det, der blev kaldt kriseprojekter under førstebehandlingen? (Skal det være foretagender, der er deres konkurrenter så overlegne, at de kan afstå fra skattefradraget, samtidig med at underskuddet opstår?)

Svar:

Når en ny virksomhed påbegyndes, har den ikke sjældent et skattemæssigt underskud de

første år efter starten. Det kan skyldes store udgifter i forbindelse med etableringen, udgifter til markedsføring m.v.

Det er karakteristisk for en række anpartsprojekter, at de er lagt an på at give et skattemæssigt underskud gennem en årrække. Underskuddet fremkommer bl.a. som følge af anpartshaverens adgang til at foretage skattemæssige afskrivninger, der overstiger de kontante indskud, som anpartshaveren skal foretage i forbindelse med anpartsinvesteringen.

Forslaget går ud på at kapsle et underskud fra anpartsvirksomheden ind, således at det kun kan fremføres til modregning i overskud fra samme virksomhed i senere indkomstår. Hermed fjernes de umiddelbare skattemæssige fordele ved anpartsinvesteringen.

Derimod indebærer forslaget, at projekter, der giver et skattemæssigt overskud, bliver lempeligere beskattet end efter de gældende regler.

Afgørende for, om en investor vil investere i et anpartsprojekt, er herefter ikke længere, at der ved investeringen kan opnås en skattebesparelse på kort sigt, men om virksomheden på længere sigt giver et rentabelt overskud.

Spørgsmål 8:

Ministeren bedes uddybe bemærkningerne til § 4 om fælles afskrivningsgrundlag med hensyn til anpartskøb før udløbet af indkomståret 1988, hvor ejerne har valgt forskellige afskrivningsprocenter for 1988 (og eventuelle tidligere regnskabsår).

Svar:

Efter lovforslagets § 3, nr. 2, skal virksomheder med flere end 10 ejere, hvoraf nogle i uvæsentligt omfang deltager i virksomhedens drift, udarbejde et fælles skatteregnskab for disse ejere. Udarbejdelsen af et fælles skatteregnskab skal ske fra og med indkomståret 1989 og gælder for alle virksomheder uanset virksomhedens etableringstidspunkt.

I det fælles skatteregnskab skal anvendes samme afskrivnings- og nedskrivningssatser for de pågældende ejere. Efter gældende regler kan den enkelte anpartshaver selv vælge afskrivningssats for aktiver omfattet af anpartsvirksomheden. Det kan derfor forekomme, at anpartshaverne i samme projekt får et forskelligt afskrivningsgrundlag.

Indtil maj 1983 var der adgang til at anvende investeringsfonds- og etableringskontomidler til forlods afskrivning på aktiver, der anskaffes i »masseanpartsprojekter«. Ved forlods afskrivninger reduceres den afskrivningsberettigede anskaffelsessum med et beløb, der afskrives forlods. Det antages, at mange anpartshavere i anpartsprojekter, der er etableret før dette tidspunkt, har anvendt investeringsfonds- og etableringsmidler i forbindelse med køb af anparter. Disse anpartshavere vil typisk have hævet forskellige beløb, hvorved der fra starten fremkommer forskellige afskrivningsgrundlag.

En køber af en brugt anpart vil som hovedregel ved købet få et andet afskrivningsgrundlag end de oprindelige ejere.

Disse forhold er baggrunden for, at efter lovforslaget skal det fælles skatteregnskab ikke omfatte afskrivninger for anpartshavere, der har afskrevet forskelligt fra de øvrige ejere. Disse anpartshavere skal ved indkomstopgørelsen derfor selv foretage de korrektioner, som et afskrivningsgrundlag, der er forskelligt fra afskrivningsgrundlaget for de øvrige anpartshavere, giver anledning til.

Spørgsmål 9:

Hvorfor skal den fra 1957 gældende frihed til individuelt at vælge afskrivningsprocenter beskæres på det specialområde, som nærværende forslag omfatter?

Svar:

Det fælles skatteregnskab skal udarbejdes for alle virksomheder uanset virksomhedens etableringstidspunkt, jf. besvarelsen af spørgsmål 8. Det fælles skatteregnskab skal af anpartshaveren anvendes ved indkomst- og formueopgørelsen. Det gælder dog ikke for så vidt angår afskrivninger, hvis anpartshaveren har et afskrivningsgrundlag, der afviger fra de øvrige ejere.

Begrundelsen for at pålægge ejerne at anvende samme afskrivningssatser skal søges i de administrative fordele, der herved opnås ved anvendelsen af det fælles skatteregnskab. Det fælles skatteregnskab skal anvendes af anpartshaveren ved indkomst- og formueopgørelsen.

Samme afskrivningssatser for alle ejere i et nyetableret projekt vil give samme afskrivningsgrundlag. Herved bliver det muligt for ejerne at opgøre indkomsten fra anpartsvirksomheden som kun ét beløb, som virksomheden skal indberette til de centrale skattemyndigheder. Hvis der fortsat skulle være adgang for hver enkelt anpartshaver til at vælge afskrivningssatser, ville den administrative forenkling, der er sigtet med det fælles skatteregnskab, mindskes.

Bestemmelserne om et fælles skatteregnskab for de nævnte virksomheder minder i princippet om reglerne for aktieselskabers skatteregnskaber. I et aktieselskab kan de enkelte aktionærer ikke individuelt vælge afskrivningssatser ved indkomstopgørelsen for selskabet med virkning for aktieudbytte, men afskrivninger foretages ved opgørelsen af selskabets indkomst.

Skatteministerens kommentarer til nogle af de henvendelser, som udvalget har modtaget

I anledning af en henvendelse som udvalget har modtaget fra Forbrugerforeningen Danske Vindkraftværker (L 245 – bilag 26) skal jeg bemærke:

Foreningen stiller følgende 2 spørgsmål:

1. Hvorledes vil lovforslaget virke for et vindmøllelaug med flere end 10 ejere, når en enkelt ejer har såvel privat som erhvervsmæssigt forbrug?
2. Hvorledes vil lovforslaget virke for et vindmøllelaug med mere end 10 ejere, når mere end 10 ejere har blandet privat og erhvervsmæssigt forbrug?

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 1 (bilag 14) om den skattemæssige behandling af private forbrugsmøller. Herudover kan følgende anføres til de stillede spørgsmål:

Ad 1:

Blandet privat og erhvervsmæssigt elektricitetsforbrug kan f.eks. være en landmand, der anvender vindmøllens produktion i såvel den erhvervsmæssige del af landbrugsvirksomheden som i den private.

For en ejer, der har såvel privat som erhvervsmæssigt elektricitetsforbrug, gælder, at sælges der ikke væsentlig mere strøm end ejeren forbruger, skal indtægten for solgt elektricitet ikke indtægtsføres. Der kan foretages skattemæssige afskrivninger og fradrages driftsudgifter med en andel, som svarer til forholdet mellem det erhvervsmæssige kWh-forbrug og det samlede kWh-forbrug.

Producerer møllen væsentligt mere strøm, end ejeren forbruger såvel erhvervsmæssigt som privat, skal indtægten for solgt elektricitet indtægtsføres. I møllens skattepligtige overskud skal modregnes udgiften til ejerens privatforbrug.

I et vindmøllelaug med mere end 10 ejere, hvor kun en enkelt ejer har såvel privat som erhvervsmæssigt elektricitetsforbrug, vil denne ejer ikke blive omfattet af lovforslaget, hvis de

øvrige ejere udelukkende anvender vindmøllen privat.

Ad 2:

Hvis der i et vindmøllelaug er flere end 10 ejere, der har et blandet privat og erhvervsmæssigt elektricitetsforbrug, vil de pågældende ejere blive omfattet af lovforslaget.

I anledning af skrivelse af 19. maj 1989 fra Foreningen af Danske Vindmøllefabrikanter/FDV (L 245 – bilag 22) samt skrivelse af 19. maj 1989 fra Forbrugerforeningen Danske Vindkraftværker (L 245 – bilag 23) skal jeg bemærke:

Foreningen af Danske Vindmøllefabrikanter og Forbrugerforeningen Danske Vindkraftværker anfører, at fællesmøllelaug, som etableres af private borgere, bliver omfattet af lovforslaget.

Eftersom ejerne af fællesmøllerne er fritaget for indkomstskat af den solgte elektricitet efter SD-cirkulære nr. 1987 – 11, mener foreningerne, at renteudgifter på lån, som vindmøllelaugene har optaget, medfører, at ejerne får et underskud, som de ifølge lovforslaget ikke vil kunne modregne i anden indkomst.

I svaret på udvalgets spørgsmål 1 er det anført, at vindmøller, der ejes af mere end 10 personer, og som ikke producerer væsentligt mere strøm, end ejerne forbruger, ikke anses for selvstændig erhvervsvirksomhed efter ovennævnte SD-cirkulære. Som følge heraf berøres disse vindmølleejere ikke af forslaget. For renteudgifter på lån, som vindmøllelaugene har optaget, vil der derfor være fradragsret for den enkelte vindmølle ejer efter skattelovgivningens almindelige regler.

I anledning af nedenstående spørgsmål i skrivelse af 23. maj 1989 fra Dansk Anpartsinvestering (L 245 – bilag 41) til Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg skal jeg bemærke:

1. Er det rigtigt, at dispensationsbestemmelserne vedrørende skibe kun gælder projekter ud-

budt efter 12. maj 1989, således at »brugte« skibsanparter ikke stilles dårligere end godkendte nye projekter?

Svar:

Dispensationsbestemmelsen vedrørende skibe gælder kun for skibsanparter erhvervet efter 12. maj 1989. For anparter i eksisterende projekter berøres ejerne ikke af lovforslaget, medmindre anparterne sælges videre efter skæringsdagen. Køber vil da blive omfattet af underskudsbegrænsningen i forslaget § 13, stk. 6.

Det er ikke tanken at udstrække godkendelserne til at omfatte skibsanparter i allerede eksisterende skibsprojekter, som sælges efter skæringsdagen. Disse anparter vil dermed være stillet ganske som andre anpartsprojekter, hvor en eventuel ny køber efter skæringsdagen skal anvende de nye regler, mens ejere af anparter fra før skæringsdagen skal bruge gamle regler.

2. Kan et fremført underskud ved projektudløb/førtidig frasalg af anparter modregnes i beregning af genvundne afskrivninger/avance ved afståelse?

Svar:

Der vil blive stillet et ændringsforslag, hvor efter underskud i almindelig og særlig indkomst fra anpartsvirksomheden skal fratrækkes i samme indkomstårs positive særlige eller almindelige indkomst. Et resterende underskud i almindelig eller særlig indkomst fremføres til modregning i positiv almindelig eller særlig indkomst i et senere indkomstår fra samme anpartsvirksomhed.

Ændringsforslaget gælder både ved ophør af den fælles anpartsvirksomhed (anpartsprojektet) og ved anpartshaverens afståelse af en anpart. Herefter vil det være muligt at modregne tidligere års underskud i positiv indkomst i form af avance ved afståelse af anpartsvirksomhedens aktiver.

3. Vil en medejer af en eksisterende selvstændig erhvervsvirksomhed med under 10 ejere ved optagelse af yderligere ejere i virksomheden, således at ejerantallet bliver større end 10, blive omfattet af lovforslaget?

Svar:

Lovforslaget omfatter kun investorer, der køber en anpart efter den 12. maj 1989. Hvis virksomheden optager nye ejere efter skæringsdatoen, vil de nye ejere blive omfattet af forslaget. Derimod kan de gamle investorer stadig benytte de hidtidige regler, bortset fra reglerne om fælles regnskabsaflæggelse. De gamle regler kan benyttes af disse investorer, selv om ejerantallet kommer op over 10, og selv om deres deltagelse er passiv.

4. Der spørges endvidere, om der i tilfælde, hvor en investor har anparter i et bestående K/S og efter den 12. maj 1989 opkøber yderligere (brugte) anparter i samme K/S, om anparterne da skal betragtes som tilhørende de virksomheder, hvor de nye henholdsvis de gamle anparter fremføres på separate saldi.

Svar:

Efter lovforslaget skal der for virksomheder, der ejes af mere end 10 personer, og hvori nogle kun deltager i virksomhedens drift i uvæsentligt omfang, udarbejdes et fælles skatteregnskab for disse ejere. Dette krav gælder for både nye og gamle virksomheder.

I de tilfælde hvor den skattepligtige har et afskrivningsgrundlag, der er forskelligt fra de øvrige ejere, f.eks. på grund af køb af en brugt anpart, skal den pågældende ejer ikke bruge det fælles skatteregnskab for hverken afskrivningsgrundlaget eller afskrivningssatser. Den skattepligtige skal da selv vælge afskrivningssatser for de aktiver, som anparten omfatter.

Selv om alle anparter i samme K/S udgør kun en erhvervsvirksomhed for anpartshaverne, kan det således forekomme, at en anpartshaver vil få to eller flere afskrivningssaldi.

I den beskrevne situation vil alle anparter således betragtes som tilhørende en virksomhed. Hvis en køber af en brugt anpart får et andet afskrivningsgrundlag for denne part, end de øvrige ejere har for deres anparter, omfatter det fælles skatteregnskab ikke afskrivningsgrundlag og afskrivningssatser for den »brugte« anpart. Den skattepligtige skal derfor ved sin indkomst- og formueopgørelse anvende det nye afskrivningsgrundlag, der fremkommer ved købet, og selv fastsætte afskrivningssatser.

5. Det foreslås, at lovforslagets bestemmelser om kapitalindkomstbeskatning og underskuds-

begrænsning ikke får virkning ved salg af »brugte« anparter, idet det vil ramme sælger af anparter, f.eks. dødsboer og skilsmisseboer m.v., særlig hårdt.

Svar:

Det vil administrativt være meget besværligt at afgrænse de nævnte salgssituationer fra andre salgssituationer. Såfremt der skal gøres undtagelse i salgssituationerne, vil det udgøre en væsentlig undtagelse til lovforslaget. Der kan i øvrigt henvises til kommentaren af 24. maj 1989 til pkt. 5 i skrivelse af 17. maj 1989 fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer til Fol-

ketingets Skatte- og Afgiftsudvalg (L 245 – bilag 12).

Jeg vil dog fremsætte et ændringsforslag, hvorefter en efterlevende ægtefælle eller arving har mulighed for at benytte de regler, som afdøde var undergivet.

6. Det foreslås, at indberetningsfristen den 1. februar for det fælles skatteregnskab udskydes.

Svar:

Der vil blive stillet et ændringsforslag, hvorefter fristen udskydes.